

WSA w Kielcach skonkretyzował uprawnienia wójta, jakie posiada będąc pracodawcą wobec pracowników samorządowych. W przypadku przeniesienia pracownika na inne samorządowe stanowisko, nie należy domniemać jakichkolwiek kompetencji wójta. Wykluczonym jest więc zastosowanie zarządzenia przenoszącego pracownika, zamiast wypowiedzenia stosunku pracy.

Wójt Gminy zarządzeniem przeniósł pracownika ze stanowiska Sekretarza Gminy na inne stanowisko kierownicze urzędnicze tj. Zastępcy Kierownika w Referacie Gospodarki Komunalnej, Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Zamówień Publicznych Urzędu Gminy. Zgodnie z zarządzeniem składniki miesięcznego wynagrodzenia za wykonywanie pracy na stanowisku Zastępcy Kierownika w Referacie Gospodarki Komunalnej miały przysługiwać w tej samej wysokości, co dotychczasowe, tj. wynagrodzenie zasadnicze, dodatek funkcyjny oraz inne pochodne wynagrodzenia zgodnie z właściwymi przepisami.

Wojewoda wniósł do WSA skargę na powyższe zarządzenie, wnosząc o stwierdzenie jego nieważności. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych sekretarz gminy jest zatrudniany na podstawie umowy o pracę. W świetle zaś przepisu art. 53 ustawy z dniem jej wejścia w życie dotychczasowe stosunki pracy osób zatrudnionych na podstawie powołania przekształcają się w stosunki pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, chyba, że odrębne przepisy przewidują nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania. Czynność prawna dokonana kwestionowanym zarządzeniem stanowi wypowiedzenie warunków pracy. Brzmienie art. 42 k.p. nie pozostawia wątpliwości, że wypowiedzenie warunków pracy powinno nastąpić zwykłym pismem, a nie zarządzeniem.

WSA uznał skargę za zasadną. Sekretarz gminy jest bezspornie pracownikiem samorządowym. Czynności z zakresu prawa pracy wobec sekretarza gminy wykonuje wójt. A zatem do stosunku pracy sekretarza gminy, w tym zasad jego modyfikacji znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu Pracy. Niemniej należy zwrócić uwagę na specyficzną sytuację, jaka zaistniała w rozpatrywanym przypadku. Otóż organ, najpierw tego samego dnia przed wydaniem zarządzenia złożył na ręce strony pismo zatytułowane: "Odwołanie pracownika ze stanowiska sekretarza Gminy wraz z przeniesieniem pracownika na inne stanowisko pracy". Wobec odmowy przyjęcia tego pisma, Wójt wydał przedmiotowe zarządzenie. Mając zatem świadomość formy, w jakiej powinno nastąpić przeniesienie osoby zatrudnionej na stanowisku sekretarza na inne stanowisko służbowe, wobec odmowy przyjęcia pisma – organ wydał zarządzenie, które obok decyzji administracyjnej jest prawną formą w jakiej wójt może podejmować władcze rozstrzygnięcia.

Według Sądu zarządzenie wydano bez podstawy prawnej. Powołany w nim przepis art. 33 ust. 5 u.s.g. stanowi bowiem jedynie ogólnie o przysługujących wójtowi uprawnieniach zwierzchnika służbowego w stosunku m.in. do pracowników urzędu. Fakt nieprzyjęcia pisma przez pracownika również powoduje określone skutki prawne (art. 42 § 3 k.p.). Powyższe świadczy o tym, że skoro właściwym sposobem działania Wójta jako pracodawcy było wypowiedzenie na piśmie warunków pracy, to brak było podstaw prawnych do wydawania w tym przedmiocie zarządzenia, które – jak podniesiono – ma charakter władczego rozstrzygnięcia organu administracji.

Fundamentalną zaś dla prawa publicznego zasadą jest zasada praworządności, która wymaga, aby każde działanie organu administracji publicznej miało niebudzącą wątpliwości podstawę prawną w przepisach obowiązującego prawa. Sprzeciwia się ona przyjmowaniu domniemania istnienia kompetencji niewyrażonych wprost w przepisach. W tej sytuacji za nieuzasadnione i niemające istotnego znaczenia

Orzecznictwo. Wójt jako pracodawca

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 13, styczeń 2023 12:31

Gabriela Trocka

Odsłony: 1811

---

dla rozstrzygnięcia sprawy należy uznać twierdzenia organu o tym, że wydane zarządzenie miało charakter funkcjonalny i informacyjny. Nie zmienia to bowiem faktu, że zostało wydane bez podstawy prawnej.

Wobec tego Sąd orzekł o stwierdzeniu nieważności zaskarżonego zarządzenia.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 26 kwietnia 2019 r. II SA/Ke 147/19